

[Margrete Auken]

svarlige ministerium i Danmark og ikke en medarbejder fra ambassaden, idet der henvises til spm. nr. S 812 af 11. marts 1986, hvor det i ministerens svar til medlem af Folketinget Dorte Bennedsen af 18. marts 1986 på spørgsmålet hedder:

»Akutte ressourcemæssige forhold har beklageligvis medført, at der ikke har været mulighed for at anmelde dansk deltagelse i den mødesamling om et mineralregime for Antarktis, der afholdes i Hobart, Tasmanien, fra den 14. til den 25. april 1986. Den danske ambassade i Canberra er blevet instrueret om at holde sig orienteret om forhandlingernes forløb og herunder om at indsende rapporter og andet relevant materiale fra mødet.

Regeringen lægger vægt på, at man fra dansk side fortsat bidrager aktivt til de internationale overvejelser under Antarktistraktat-systemet. Det er derfor hensigten, at Danmark fremover som hidtil skal være direkte repræsenteret ved relevante internationale forhandlinger vedrørende disse spørgsmål.«

Svar (4/11 86):

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Idet jeg henholder mig til min besvarelse af spørgsmål nr. S 2 af 7. oktober 1986 kan jeg om det igangværende Antarktismøde i Tokyo oplyse, at yderligere ressourcebesparelser i Udenrigsministeriet, som nødvendigvis er nøje prioritering af opgaverne, udelukker, at den danske indsats i disse forhandlinger kan tilrettelægges på samme måde som hidtil. Mødet dækkes af ambassaden i Tokyo. I øvrigt deltager en dansk NGO-repræsentant som rådgiver i miljøspørgsmål.

Det må påregnes, at de planlagte Antarktismøder i 1987 vil blive dækket på samme måde.

Spm. nr. S 124

Til forsvarsministeren (23/10 86) af:

Pelle Voigt (SF):

»På hvilket kommende NATO-møde vil Danmark – eventuelt sammen med andre modstandere af et nyt våbenkapløb på ABM-systemer – medvirke til at forhindre et nyt såkaldt Europæisk Forsvarsinitiativ (EDI), som vil vanskeliggøre en fortsættelse af ABM-aftalen mellem USA og Sovjetunionen og en aftale om fjernelse af alle ato-

mare mellemdistanceraketter fra Øst- og Vesteuropa?«

Svar (4/11 86):

Forsvarsministeren (Engell):

Spørgsmålet synes at bygge på forskellige misforståelser og uklarheder.

Der har på intet tidspunkt i NATO-regi været fremlagt forslag om etablering af et europæisk missilforsvarssystem opbygget efter tilsvarende principper som det amerikanske SDI-program eller i øvrigt sammenknyttet med mulige amerikanske rumbaserede forsvarssystemer.

Der er derfor ikke nogen anledning for Danmark til på et kommende NATO-møde, som foreslået af spørgeren, at »forhindre« etableringen af et sådant projekt.

Det er klart, at den velkendte holdning til SDI og vort ønske om en streng overholdelse af ABM-traktaten under alle omstændigheder ville have gjort det umuligt for Danmark at deltage i projekter af en sådan karakter.

Noget andet er, at man inden for alliancen naturligvis løbende gør sig overvejelser om en forbedring af det eksisterende luftforsvar. Luftforsvar har som bekendt lige siden 1. verdenskrig været en fast og nødvendig bestanddel af ethvert troværdigt forsvar. Overvejelser om luftforsvar må naturligvis foretages i lyset af udviklingen i truslen på dette område.

Flede lande, herunder Den Tyske Forbundsrepublik, har som bekendt givet udtryk for bekymring over den udvikling, som har fundet sted i Warszawapagten, specielt væksten i krydsermissiler og den fremskudte placering af et stigende antal kortdistancemissiler. Begge våbensystemer indebærer ikke blot en voksende nuklear, men nok så meget en ny konventionel trussel mod vitale forsvarsinstallationer i Vesteuropa.

Som følge heraf drøfter man løbende inden for NATOs militære struktur muligheden af forskellige aktive og passive luftforsvarsforanstaltninger, der kan supplere det eksisterende forsvar over for denne trussel. Danmark har en naturlig interesse i disse drøftelser og deltager derfor i dem på lige fod med de øvrige NATO-lande.

Som det vil være fremgået af ovenstående, indgår der ikke i disse overvejelser tanker om udviklingen af rumbaserede våbensyste-